

شنبه ۲۵ اسفند ۱۴۰۲
 وطن امروز | شماره ۴۲۷۹

دعای روز چهاردهم ماه رمضان

بسم الله الرحمن الرحيم

اَللّٰهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِيْ فِيْهِ بِالْعَثَرَاتِ وَاَقْلِنِيْ فِيْهِ مِنَ الْخَطَايَا وَاَلْهَقْنِيْ وَلَا تَجْعَلْنِيْ فِيْهِ غَرَضًا لِلْبَلَايَا وَاَلَا فَاتٍ يُّعَذِّبُكَ بِاعْزَ الْمُسْلِمِيْنَ.

خدایا! مواخذه مکن مرا در این ماه به لغزش‌ها و بازدار مرا در آن از خطاها و لغزش‌ها و قرار مده مرا در این روز هدف بلاها و آفات. به عزت ای عزت‌بخش مسلمانان.

اخبار

محفل در اندونزی با حضور ۱۰۰ خبرنگار بر گزار می شود

رایزن فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در اندونزی از اجرای برنامه «محفل» با حضور ۲ نفر از قاریان این برنامه خبر داد که ۱۰۰ خبرنگار نیز این برنامه را پوشش خبری می‌دهند.

به گزارش سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، محمدرضا ابراهیمی با اشاره به جایگاه ویژه ماه مبارک رمضان در میان مردم اندونزی، گفت: در این ایام، برنامه‌های متنوعی با محوریت قرآن کریم در نقاط مختلف اندونزی برگزار می‌شود. بر همین اساس، تصمیم گرفتیم ۲ قاری بین‌المللی از جمهوری اسلامی ایران یعنی حامد شاکرنژاد و احمد ابوالقاسمی را که از مجریان برنامه پر مخاطب محفل هستند به‌این کشور دعوت کنیم تا در این ایام در ۵ نقطه مرتبط با فعالیت‌های دینی و قرآنی حضور یابند.

ابراهیمی که مدیریت این برنامه را بر عهده دارد، در این باره گفت: تلاش ما در اجرای این رویداد، اجرای برنامه‌ها در مساجد بزرگ اندونزی است. بنابراین مسجد استقلال به عنوان بزرگ‌ترین مسجد جنوب شرق آسیا که امام جماعت آن، وزیر دین اندونزی است و همچنین مسجد الازهر که شعبه‌ای از مسجد معروف الازهر مصر است برای برگزاری این محفل بزرگ قرآنی انتخاب شدند.

وی ادامه داد: حضور ۲۸۰ میلیون مسلمان در کشور اندونزی، سبب شده است فعالیت‌های قرآنی از جایگاه ویژه‌ای برخوردار باشد. از سوی دیگر سازمان‌های مختلفی در این کشور با هدف تربیت نیروی انسانی بر مبنای فرهنگ قرآنی فعالیت می‌کنند. بر همین اساس رایزنی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، تمرکز ویژه‌ای را بر فعالیت‌های قرآنی و تعاملات فرهنگی با محوریت قرآن کریم داشته است. وی با بیان اینکه قرآن کریم، محور وحدت و همزیستی مذاهب است، ادامه داد: تلاش می‌کنیم ظرفیت‌های قرآنی ۲ کشور را به مقلمات و ملت‌های ۲ کشور نشان دهیم. برنامه بسیار خوب و اثر گذار محفل، در میان جریان‌های مختلف اندونزی طرفدار دارد. بنابراین از وجود این ۲ قاری و کارشناس محفل، جهت ایجاد وحدت مسلمانان ۲ کشور استفاده کردیم.

رایزن فرهنگی کشورمان در اندونزی ادامه داد: میهمان ایرانی ۵ روز در اندونزی حضور خواهند داشت و برنامه‌هایی به سبک برنامه محفل در همان قالب جذاب، با حضور نخبگان اندونزیایی در ۴ شهر برگزار خواهند کرد. ملاقات با مسؤولان بلندپایه اندونزی از جمله وزیر دین اندونزی و سایر مسؤولان مرتبط نیز در برنامه سفر گروه برنامه محفل قرار گرفته است.

■ ■ ■

انتصاب مدیران نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران

مدیران ستاد برگزاری سی‌وششمین دوره نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران منصوب شدند.

به گزارش آنا، محسن جوادی سرپرست معاونت فرهنگی وزارت ارشاد، با صدور احکام جداگانه‌ای مدیران ستاد برگزاری سی‌وششمین دوره نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران را منصوب کرد.

محمد سلگی به عنوان رئیس هیات رسیدگی به تخلفات، ناصر افشارپور به عنوان مدیر کار گروه نظارت و ارزیابی و مهدی اسماعیلی‌راد به عنوان معاون امور ناشران سی‌وششمین نمایشگاه کتاب تهران منصوب شدند. همچنین احکام جوادی برای مدیران دیگر کمیته‌ها و بخش‌های نمایشگاه به این شرح است: مهدی حافطی، مدیر کارگروه اداری و مالی؛ شهاب دارابیان، مدیر کار گروه روابط عمومی و ستاد خبری؛ مهدی محسنی، مدیر کار گروه تبلیغات و بازرگانی؛ ابرج مصفا،مدیر کار گروه حراست؛مظاهر بلایی، مدیر کار گروه فناوری اطلاعات و اطلاع‌رسانی؛ علی غیائی، مدیر کار گروه فرهنگی؛ حسین سبزه، مدیر بخش بین‌الملل؛ وحید کریمی، مدیر کار گروه اجرایی و رفاهی و امیر فراهانی، مدیر کارگروه پشتیبانی.

سی‌وششمین نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران ۱۷ تا ۲۷ اردیبهشت ۱۴۰۴ در مصلاى امام خمینی (ره) برگزار خواهد شد.

■ ■ ■

بنیانگذار بنیاد فارابی و مؤسسه صبا در گذشت

مهدی مسعودشاهی از مدیران قدیمی سیما و سینما صبح دپروز در ۷۴ سالگی از دنیا رفت. به گزارش ایسنا، مسعودشاهی از یک ماه قبل به دلیل ضایعه مغزی در بیمارستان بستری بود. مرحوم مسعودشاهی مؤسس بنیاد رودکی، بنیاد سینمایی فارابی، موسسه فرهنگی – هنری صبا وابسته به صدا و سیما، مرکز گسترش سینمایی مستند، تجربی و پویانمایی و برگزارکننده نخستین جشنواره بین‌المللی فیلم میلاد (۱۳۶۰) بود.

او دبیر ۵ دوره جشنواره بین‌المللی فیلم فجر، دبیر یک دوره جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان و اصفهان، مدیر مرکز هنرهای نمایشی وزارت ارشاد، مدیرکل نظارت و نمایش سینمایی و همچنین داور چند دوره جشنواره‌های مختلف بود.

حضرت امیر المومنین (ع)؛

خودشایوندانت را گرمای بدار، چون آتیا بال تو هستند که توست آتیا پرواز می کنی و ریشه تو هستند که به آن برمی گردی و دست تو هستند که به واسطه او دفاع می کنی.

روزنامه سیاسی ، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

صاحب‌امتیاز و مدیرمسئول: محمد آخوندی
مدیرعامل: رضا شکیبایی
سردبیر: سید عابدین نورالدینی

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر (عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۴۱۲۷۹۲
تلفن: ۶۶۴۱۲۷۸۲
فایبر: ۶۶۴۱۴۱۳۷
ایم‌اس‌ان: info@vatanemrooz.ir
بست الکترونیک: info@vatanemrooz.ir
چاپ: موسسه جام‌چم برتر برنا
توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰

هم چیده است، بدون اینکه یک خط داستانی منسجم وجود داشته باشد. هیچ‌کدام از نقاط عطف داستان تأثیر گذار نیستند و تعلیق‌هایی که باید مخاطب را درگیر کند، یا بیش از حد پیش‌بینی‌پذیرند یا به قدری تصنعی که کوچک‌ترین حسی ایجاد نمی‌کنند.

مشکل دیگر این است که درام سریال نه از دل شخصیت‌ها و موقعیت‌ها، بلکه از طریق کلیشه‌های سطحی و تکراری شکل می‌گیرد. در بسیاری از صحنه‌ها، شخصیت‌ها درگیر دیالوگ‌های شعاری و نمایشی می‌شوند که نه طبیعی هستند و نه ارتباطی به پیشبرد داستان دارند. این فقدان منطق روایی باعث شده نه‌انگیزه شخصیت‌ها باورپذیر باشد و نه روند پیشرفت داستان، مخاطب را با خود همراه کند. نتیجه‌آن است که تماشاگر خیلی زود از سریال دل‌زده می‌شود و هر اتفاقی که در ادامه رخ دهد، تأثیری بر او نخواهد گذاشت. یکی از مهم‌ترین مشکلات «آبان»، نبود شخصیت‌های واقعی و باورپذیر است. شخصیت‌های این سریال نه عمق دارند و نه تحول؛ انگار فقط برای پر کردن سکانس‌ها حضور دارند. قهرمان داستان، اگر بتواند او را قهرمان نامید، فاقد هر گونه پیچیدگی روانی است و تمام واکنش‌های او به اتفاقات، سطحی و قابل پیش‌بینی است. شخصیت‌های فرعی هم وضعیتی به مراتب بدتر دارند – یا سیاه و سفیدند، یا در حد تیپ‌های کارتون‌ی باقی مانده‌اند. مساله این است که وقتی شخصیت‌ها واقعی به نظر نمی‌رسند، بیننده نمی‌تواند با آنها ارتباط برقرار کند. هیچ‌کس در «آبان» تصمیمات منطقی نمی‌گیرد، شخصیت‌ها بدون دلیل تغییر رفتار می‌دهند و برخی کاراکترها حتی هیچ کارکردی در داستان ندارند. این ضعف بویژه در شخصیت‌های منفی بیشتر دیده می‌شود؛ آنها فقط برای اینکه مانعی بر سر راه قهرمان باشند، خلق شده‌اند، نه به عنوان انسان‌هایی که باورپذیر و سه‌بعدی باشند.

«آبان» از نظر تدوین هم یک شکست کامل است. سکانس‌ها بیش از حد کش‌دار است و ریتم سریال به طرز نامیدکننده‌ای کند و بی‌روح است. بسیاری از صحنه‌ها می‌توانست کوتاه‌تر و تأثیر گذارتر باشد اما تدوینگر با کارگردان ظاهراً علاقه‌ای به حذف لحظات اضافه نداشته است. این کش‌دار بودن روایت، باعث شده تماشای سریال به تجربه‌ای خسته‌کننده تبدیل شود، جایی که نه اتفاق مهمی رخ می‌دهد و نه تنش و هیجانی در کار است. در

تخلیه غزه؛ آرزوی دیرینه صهیونیست‌ها

اخوان المسلمین در این مقاومت شرکت نمی‌کرد. سال ۱۹۷۲ ارتش اسرائیل به فرماندهی آریل شارون کنترل غزه را به دست گرفت و دستور تخریب خانه‌ها و اخراج ده‌ها هزار ساکنان را صادر کرد. کشتارهای سال‌های ۱۹۷۱-۱۹۷۰ در خاطره فلسطینی‌ها باقی مانده اما اراده مقاومت آنان را تضعیف نکرده است.

فکر قدیمی «انتقال» در جنبش صهیونیزم که به طور مؤبدانه‌ای به معنای «کسانزای قومی» و «خراج فلسطینی‌ها» از خانه‌های‌شان است، دوباره مورد توجه قرار گرفت. یکی از وزرای صهیونیست پیشنهاد می‌کند فلسطینی‌ها را به صحرای سینا یا مکان‌های دیگر منتقل کنند و در صورت مقاومت، با استفاده از بولدوزر خانه‌های‌شان را ویران و آنها را اخراج کنند. وزیر دیگری تأکید می‌کند برای حفظ اسرائیل، باید به هر قیمت قرار گرفت. یک‌ی از ساکنان خلاص شد. وزیر سوم نیز معتقد است استفاده از زور در صورت ضرورت امنیتی توجیه‌پذیر است. با این حال، یکی از وزیران هشدار می‌دهد شرایط بین‌المللی برای چنین اقداماتی مهیا نیست و استفاده از زور تنها در چارچوب یک «ضربه شدید» ممکن است قابل اجرا باشد.

پس از شکست مقاومت مسلحانه در غزه، سیاست جایگزین آن شد و سازمان آزادی‌بخش فلسطین (ساف) و سازمان‌های وابسته به آن جایگاه خود را تثبیت کردند، انتفاضه اول سپتامبر ۱۹۸۷ از غزه آغاز شد و به تغییرات عمده‌ای منجر شد، از جمله اعلام دولت فلسطین در سال ۱۹۸۸ و آغاز «روند اسلو». با شکست توافق اسلو، حماس که از این روند انتقاد کرده بود، تقویت و در انتخابات مجلس فلسطین در سال ۲۰۰۶ پیروز شد. با این حال، ایالات متحده و اتحادیه اروپایی از پذیرش نتایج انتخابات خودداری کردند و فشارهای بین‌المللی

تولید در سینمای ایران، که بسیاری از بازیگران را به سمت پلنفرم‌های نمایش خانگی سوق داده است. در شرایطی که تولید فیلم‌های هنری و باکیفیت کاهش یافته، بازیگران حتی اگر بخواهند در آثار ماندگار حضور داشته باشند، گزینه‌های محدودی پیش روی خود می‌بینند. اما آیا این بهانه کافی برای حضور در سریالی چون «آبان» است؟ دومین احتمال، جاذبه مالی پروژه‌های نمایش خانگی است. حضور در یک سریال شبکه خانگی معمولاً قراردادهای مالی قابل توجهی را به همراه دارد اما آیا بازیگری مثل شهاب حسینی که سابقه همکاری با سینماگران بزرگ و حضور در جشنواره‌های بین‌المللی را دارد، به مرحله‌ای رسیده که تنها معیار انتخابش مسائل مالی باشد؟ اگر چنین نشانه‌ها، شاید «آبان» تنها یکی از انتخاب‌های سینمای ایران است که حتی بازیگران برجسته نیز ناچارند در پروژه‌های ضعیف برای تأمین درآمد حضور پیدا کنند. سومین احتمال، تغییر رویکرد حرفه‌ای و شخصی حسینی در سال‌های اخیر است. او در سال‌های گذشته علاوه بر بازیگری، وارد حوزه‌هایی مانند کارگردانی و تهیه‌کنندگی نیز شده است. برخی انتخاب‌های او در این دوران، از جمله فیلم‌هایی که خودش ساخته یا پروژه‌هایی که در آنها حضور داشته، نشان می‌دهد مسیرش از سینمای هنری فاصله گرفته است. شاید «آبان» تنها یکی از انتخاب‌های جدید او در این مسیر باشد؛ مسیری که متأسفانه نشانه‌ای از اقت سطح کیفی انتخاب‌هایش دارد. در هر صورت، نتیجه این انتخاب هرچه باشد، حضور در «آبان» به وضوح به کارنامه حسینی آسیب می‌زند. بازیگری که زمانی درخشان‌ترین آثار سینمای ایران را تجربه کرده بود، حالا در سریالی کلیشه‌ای، با فیلمنامه‌ای سطحی و کارگردانی ضعیف، نقش آفرینی‌ای ارائه می‌دهد که نه‌تنها چیزی به جایگاهش اضافه نمی‌کند، بلکه باعث می‌شود مخاطبان از خود ببرند. «چرا!»

در کنار کیفیت پایین سریال، پرسش مهم دیگری که درباره پلنفرم «شید» مطرح می‌شود، مساله منابع مالی و درآمد‌های حاصل از «آبان» است. این پلنفرم که در سال‌های اخیر با تولید محتوای متنوع سعی در جذب مخاطب داشته، آیا حاضر است شفاف اعلام کند هزینه‌های تولید «آبان» چقدر بوده و چه میزان درآمد از آن کسب کرده است؟ در صنعت سریال‌سازی حرفه‌ای، انتشار اطلاعات مالی پروژه‌ها یک امر رایج است. پلنفرم‌های بین‌المللی مانند نتفلیکس یا دیزنی پلاس، آمار مربوط به هزینه‌های تولید و میزان موفقیت مالی آثارشان را منتشر می‌کنند اما در ایران معمولاً چنین شفافیتی وجود ندارد و مخاطب نمی‌داند آیا سرمایه‌ای که برای تولید این آثار خرج می‌شود، واقعاً بازگشت مالی دارد یا صرفاً از طریق منابع حمایتی تأمین شده است. پرسش مهم این است: آیا «آبان» واقعاً توانسته درآمذایی کند، یا اینکه صرفاً پروژه‌ای بوده که با منابعی نامشخص تأمین مالی شده است؟ اگر این سریال واقعاً با لحاظ اقتصادی موفق بوده، چرا پلنفرم «شید» آمار دقیق بازدید و فروش آن را منتشر نمی‌کند؟ و اگر موفق نبوده، چرا همچنان سیاست تولید چنین اثری ادامه دارد؟ مشکل بزرگ‌تر این است که نبود شفافیت مالی در این پلنفرم باعث می‌شود مخاطب نتواند قضاوت کند آیا روند تولیدات در اسس نیاز و علاقه مردم است یا صرفاً منافع گروهی خاص را تأمین می‌کند. اگر «آبان» واقعاً یک سریال پر مخاطب و موفق بود، انتظار می‌رفت سازندگان آن با افتخار آمار دقیق میزان بازدید و درآمد‌های حاصل از آن را اعلام کنند اما وقتی این اطلاعات منتشر نمی‌شود، این شبهه ایجاد می‌شود که شاید چنین پروژه‌هایی بیش از آنکه حاصل یک استراتژی موفق باشند، نتیجه یک سیاست نادرست در تولید محتوا باشند که نه بر اساس تقاضای واقعی مخاطب، بلکه بر مبنای ملاحظات دیگری شکل گرفته است. در نهایت، هم فروش‌ش شهاب حسینی و هم پلنفرم «شید» در سایه انتخاب‌هایی قرار دارد که به‌وضوح از مسیر استاندارد‌های هنری و حرفه‌ای فاصله گرفته است. «آبان» نه‌تنها نشانه‌ای از سقوط کیفیت سریال‌سازی در ایران است، بلکه زنگ خطری برای آینده نمایش خانگی؛ آینده‌ای که اگر بدون شفافیت مالی و بدون توجه به کیفیت ادامه یابد، نه‌تنها مخاطب را از این پلنفرم‌ها دور خواهد کرد، بلکه می‌تواند اعتبار بازیگرانی مانند شهاب حسینی را نیز برای همیشه خنده‌دار کند.

تخلیه غزه؛ آرزوی دیرینه صهیونیست‌ها

و اختلافات داخلی بین فتح و حماس به انشعاب و جدایی انجامید که در نهایت به تسلط حماس بر غزه منجر شد. اسرائیل در پاسخ، غزه را محاصره و تحریم کرد و ۶ جنگ بی‌دریی به راه انداخت که آخرین آن به حمله ۷ اکتبر ۲۰۲۳ منتهی شد.

«حمله ۷ اکتبر» اسرائیل را به لرزه درآورد و موجب احیای «طرح اخراج فلسطینی‌ها» شد. دونالد ترامپ اینن ایده را بر زبان جاری کرد و به نوعی نخستین رئیس دولت پس از جنگ دوم جهانی بود که آشکارا به اقدامی برای حقوق فلسطینی‌ها در ایران ان را «جنگ علیه بشریت» می‌داند. این اقدام ترکیبی از گستاخی و طمع بود، چرا که اطرافیان ترامپ، این طرح را فرصتی برای معاملات ملکی برای خود در آنچه خاورمیانه می‌خوانند، می‌دیدند.

اسرائیل کانس، وزیر جنگ رژیم صهیونیستی اخیرا پیشنهاد «عزیمت داوطلبانه» را مطرح کرده است. او با حيله‌گری خاصی می‌گوید: «هائی غزه، باید مجاز تر به کد منطقه و مهاجرت باشند، همان‌طور که در همه جهان می‌بینیم». کانز گویا در خاطر ندارد که از سال۱۹۶۷، اسرائیل تنها زمانی این اجازه «آزادی» را داده که فلسطینیان دیگر به غزه بازنگردند.

فلسطینی‌ها اینن موضوع را بسیار خوب درک کرده‌اند، به همین دلیل، به جمع‌های صدها هزار نفری، چه با پای پیاده، با سوار بر اسب و چه با گاری، به تنهایی یا همراه با خانواده، با بی‌اثاثیه و با وجود همه خطرها و بمب‌های منفجر نشده یا خطر ریزش ساختمان‌های ویران‌شده به خانه‌های ویران خود باز می‌گردند. اینگونه است که آنان دلبستگی خود را به سرزمین آبا و اجدادی‌شان و روحیه مقاومتی را که ده‌ها سال جنگ و اشغال توانسته درهم بشکنند، به نمایش می‌گذارند.